

„Máme jenom sto deset,“ oznamujeme výsledek po přepočítání všech bankovek. „OK, dohodnuto!“ souhlasí s částkou majitel a jde vařit kafe. Konečně přijíždí syn s modrobílou dodávkou. Usídlili jsme se s Ludškem na sedačkách, děti nám sedí pod nohama a střídavě na klíně. Kluk našťestí jede relativně rozumně. Zastavujeme v Trávníku, nemáme za sebou ještě ani půlku trasy. „Potřebuju se najíst, tak si když tak dejte taky něco nebo na mě počkejte!“ oznamuje nekompromisně. Za Trávníkem aut podstatně ubylo. Po pěti kilometrech je už jasné, že ty škrtačky na směrovkách nebyly jen tak. Cesta dál je zavřená z důvodu opravy vozovky. Musíme objíždět přes Noví Trávník a Bugojno. Kluk znervózněl a přidal na rychlosti. Kde je šedesátka, jede osmdesát, kde čtyřicítka, zpomalí na šedesát. Konečně míváme ceduli Jajce, konečně to skončí. Zajíždíme k benzínce, kde vykládáme kola, zatímco kluk volá tátovi. „Dáte mi ještě 30 marek, bylo to o 30 kilometrů víc.“ Asi mu to tatínek poradil. Nejprve v centru města vybíráme z bankomatu 200 mařen a potom musíme v cukrárně (zde: slastičárna) oslavit zmrzlinovým pohárem Šarčin svátek. Kluci se pak vydali na prohlídku pevnosti a holky odpočívají. Město žije dlouho do noci. Opouštíme jej po půl osmé po vedlejší silnici podél řeky Pivy. Je zde kemp, ale nepotřebujeme ho, navíc jsme dneska vyhodili už dost peněz. Míváme tzv. vodenice, což je soustava vodních mlýnků na řece, a nocleh jsme našli až u Velkého Plivského jezera. Záhadná dřevěná stavba sloužila pravděpodobně pro sledování závodů lodí na jezeře a s tím, že si za ní postavíme stan, nemá nikdo problém.

PÁTEK 1. ČERVENCE 2011 – 111 KM

PODĚL ŘEKY SANY

inzerce

Rekreace na Chalupě na Vysočině

ubytování, strava, vyjížďky na koních,
výuka jízdy, masáže, meditace,
cykloturistika, lyže, koupání...

e-mail: ralisovamagda@seznam.czwww.vyrobapodkov.estranky.cz

Ranč Silver Cat
Pardubice

JEZDECKÁ ŠKOLA pro děti i dospělé

- výcvikové tábory
- akce s koňmi pro školy
- ustájení v Pardubicích

e-mail: zralisova@seznam.cz www.rancsilvercat.wbs.cz

Ing. Václav Rališ Pardubice
VÝROBA A PRODEJ PODKOV

Kompletní podkovářské služby.
Pastevní odchov koní na Vysočině.

e-mail: ralis@tiscali.cz www.vyrobapodkov.estranky.cz

Zvlněnou krajinou pokračujeme na severovýchod. Objíždíme Mrkonjič Grad a blížíme se do Ključe. Je nám jasné, že bosenská anabáze pomalu končí a nám nezbyvá nic jiného, než pomalu začít pomýšlet na návrat. Včerejším přesunem autem jsme zabili dvě mouchy jednou ranou. Jednak jsme překonali nebezpečný úsek, ale také jsme ušetřili jeden celý den. „Asi Pavlovi napíšeme, že se domů nějak dostaneme sami, co? Myslím, že se nebude zlobit, když pro nás nebude muset jet,“ debatujeme s Ludškem nad dalším postupem.

Nad Ključem stojí vysoko na kopci další starý hrad. Zdá se nám ale hodně vysoko, nahoru se nikomu vůbec nechce. Když jsme ho pak ale uviděli z druhé strany, bylo nám to skoro líto. „Tak někdy příště,“ utěšujeme se. Oba víme, že nejsme na Balkáně naposledy. Cesta dál na Sanski Most je značená jako cyklotrasa. Jsme tím mile překvapeni. Jenže asfalt po pár kilometrech končí a čeká nás makadam. Ve vesnicích zeje dobrá polovina domů prázdnou, opravdu zvláštní kraj.

Ve městě Sanski Most jsme už podruhé. Poprvé jsme do něho zavítali v roce 2002 při první návštěvě Bosny a Hercegoviny. Bylo to takové naše první setkání s muslimy na Balkáně. Zírali jsme na zdejší mešitu a okukovali ženské v šátčích. Dneska už přijíždíme do Sanského Mostu jako staří mazáci a zdá se nám to v něm úplně normální. Zaparkovali jsme kola před krámkem v centru a zašli dovnitř. Nabrali jsme čtyři nanuky a láhev chlazené minerálky a prodáváč se u placení zeptal, odkud jsme. Byla jsem zrovna zamyšlená a vůbec se mi v tuto chvíli nechtělo odpovídat na otázku, kterou slycháme desetkrát denně, tak jsem odpověděla jen tak na půl huby. Proáváč také něco řekl, načež svoji větu zakončil slovem: „*Gratis!*“ Prostě za nákup nechtěl zaplatit. Ježíš, to jsem se zastyděla, že jsem mu pořádně neodpověděla, došlo mi vše až venku. Tak jsem šla znovu dovnitř pořádně poděkovat a snažím se vše napravit. Beru si ještě nějaké housky a paštiky a dopředu upozorňuji, že tentokrát už za svy. Luděk se jako naoko ptá na naši další cestu, prostě se snažíme trochu komunikovat a napravit reputaci. A korunu tomu všemu nasadil náš Vítá. Poté, co jsme podruhé vylezli z obchodu s pečivem a paštikou, se nevině zeptal: „*A maminko, to bylo taky zadarmo?*“

Dneska asi uděláme rekord. Ve tři hodiny jsme měli denní limit (70 km) splněný, teď je pět a tachometr ukazuje devadesát. Nebe se mračí, asi přijde zase noční kila (děšť). Máme pro to s Ludškem svůj výraz, říkáme, že počasí kisne, když se zatahuje a chystá pršení. Pomalu se tedy začínáme rozhlížet, kde hlavu složíme. Dětem ve vozíku je dlouhá chvíle, trochu zlobí. Po čase měníme názor, trochu hodně zlobí. Nepomáhá vyhrožování: „*Vystoupíte si z vozíku!*“ Musí přijít výsadek skutečný. Poprvé za celou cestu. Jo, já vím, je to trochu drastické. Ale dokud budeme jen vyhrožovat, děti už jsou chytré natolik, že si z toho nebudou nic dělat. Vybíráme silničku, kde nic nejedzí. Místo dostatečně přehledné. Vysazena je Šárka, neboť provokuje nesktečně. Luděk kousek poobjíždí, aby to vypadalo, jako že skutečně jede pryč. Asi to zabralo. Šárka běží a bulí: „*Já už budu hodná!*“ Čekám na ni o kousek dál. Ale bulí překvapivě i Vítá. „*Tatínku, já jsem měl o ni starost!*“ přiznává. Metoda byla účinná, až do konce cesty se z vozíčku už žádné hádky neozývaly. U starších lidí nabíráme vodu. Dostáváme nádvakem višňovou domácí šťávu. „*To je pro děti, aby nepily jenom samotnou vodu!*“, „*Děkujeme moc!*“ Začíná pršet. „*Pojďte na kafe,*“ zvou nás ještě. „*Nezlobte se, rádi bychom, ale musíme jet dál někam rychle postavit stan,*“ ukazujeme na mokrou silnici. „*Tak nashledanou.*“

www.cykloknihy.cz

01

16.10 **Než poznáš první úsměv** film

6.00 Zajímavosti z regionů
6.25 Soused Modrovous čb
6.45 Tetička čb
8.15 Úsměvy Václava Vorlíčka
8.55 Polopatě
9.45 Kalendárium
10.00 Toulavá kamera
10.35 Objektiv
11.05 Náhrdelník (10/12)

Úpadek
Libuše Šafránková v hlavní roli operní zpěvačky na pozadí prvních třiceti let minulého století (1992).

JUSTRA TREZORY, s.r.o.
Vilšnická 43
Dečín 405 02

739 051 168
www.justratrezory.cz
justralad@seznam.cz

- 12.00 Otázky Václava Moravce
13.00 Zprávy
13.05 Král sokolů
Dobrodružná pohádka o přátelství, tajemné přírodě a první romantické lásce. Koprodukční film ČT (2000).
14.45 O Rozárce a zakletém králi
Pohádka o statečné dívce a zámku s tajemstvími (1985).
15.25 Doktor z vejminku (4/7)
Martin Růžek v cyklu komedií (1982).
16.10 **Než poznáš první úsměv**
Vilma Cibulková jako mladá maminka, která řeší neobvyklé dilema... (1989).
17.30 Milí Bakaláři
18.25 Co naše babičky uměly a na co my jsme zapomněli
Tráva zelená
18.55 Události za okamžik a počasí
19.00 Události
19.52 Branky, body, vteřiny
20.05 Losování Sportky a Šance
20.10 Copak je to za vojáka...
Život vojenský, život veselý. Alespoň v české komedii (1987).
21.35 168 hodin
Události týdne s Norou Fridrichovou
22.09 Výsledky losování
Šťastných 10
22.10 Sáзка na tříňáctku
Český kriminální film (1977).
23.40 Detektiv Endeavour Morse IV
Skřížen
Britský seriál (2016).
1.15 13. komnata Václava Hrbě
1.40 Sváteční slovo místopředsedy
Rady Církeve bratrské
Petra Rause
1.45 Žiješ jenom 2x
2.20 Banánové rybičky
3.00 Hobby naší doby